

Krzysztof Tunia

Łękawa, st. 15, gm. Kazimierza
Wielka, woj. kieleckie, AZP 99-61/-

Informator Archeologiczny : badania 26, 15

1992

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Lękawa, st. 15
gm. Kaziemierza Wielka, woj.
kieleckie
AZP 99-61/—

Polska Akademia Nauk Instytut Archeologii i Etnologii Oddział w Krakowie Pracownia Archeologiczna w Igołomi

Badania prowadził dr Krzysztof Tunia. Finansowane przez Konserwatora Zabytków Archeologicznych w Kielcach. Drugi sezon badań. Cmentarzysko kultury ceramiki sznurowej oraz z epoki brązu lub wczesnej epoki żelaza.

Celem badań było zabezpieczenie cmentarzyska kultury ceramiki sznurowej, niszczonego w trakcie zabiegów agrotechnicznych przez właściciela gruntów. W 1992 r. założono w obrębie stanowiska 3 wykopy badawcze. Dwa z nich dostawiono do wykopu ubiegłorocznego, trzeci oddalony był od nich na południe o kilkanaście metrów. W obrębie wykopu przylegającego do wykopu z 1991 r. odkryto pozostałości grobu kultury ceramiki sznurowej grupy krakowsko-sandomierskiej. Zawierał on typowe wyposażenie, brak jednak było w nim szkieletu (kenotafium?). W sumie na omawianym cmentarzysku odkryto dotąd 4 pochówki omawianej kultury.

W obrębie trzeciego wykopu — o rozmiarach 5 x 5 m — odkryto ciałopalne cmentarzysko z epoki brązu lub wczesnej epoki żelaza. Zlokalizowano tam 7 grobów. Większość z nich wyposażona była w ceramikę, a 3 zawierały drobne wyroby brązowe. W niektórych natrafiono także na nie spalone kości zwierzęce. Poza obiektami w obrębie wykopu znaleziono też fragm. ceramiki i rozproszone, przepalone kości ludzkie.

Przewiduje się kontynuację prac.

Mirkowice, st. 33
gm. Mieścisko, woj. poznańskie

Muzeum Archeologiczne w Poznaniu.

Badania prowadzili mgr Bogusław Okupny — kierownik badań oraz dr Marek Chłodnicki. Finansowane przez Muzeum Archeologiczne w Poznaniu. Pierwszy sezon badań. Osada ludności kultury pucharów lejkowatych i kultury amfor kulistych.

Stanowisko 33 odkryte zostało w trakcie badań AZP wiosną 1992 r. Zlokalizowane jest na północno-zachodnim skraju niewielkiego pasa wydmowego. Znaczna część stanowiska została całkowicie zniszczona przez piasznicę oraz wysypisko śmieci. Celem badań o charakterze ratowniczym było przebadanie nienaruszonej, północnej części stanowiska, na której planowane jest wybudowanie wysypiska śmieci.

Ogółem przebadano 134 m², odsłaniając pozostałości 21 obiektów: 3 jam, 3 dołków postępowych? oraz innych o nieokreślonym charakterze. W obiektach występował bardzo nieliczny materiał kultury pucharów lejkowatych i amfor kulistych.

W trakcie eksploracji wydobyto ok. 2900 fragm. rozdrobnionej ceramiki, głównie kultury amfor kulistych i kultury pucharów lejkowatych oraz ok. 170 przedmiotów krzemienych, głównie półwytworów z materiału narzutowego.

Materiały znajdują się w Muzeum Archeologicznym w Poznaniu.

Badania będą kontynuowane.

Męciszewo, st. 22, gm. Murowana Goślina, woj. poznańskie patrz środkowa i późna epoka brązu
Mysławczyce, st. 1, gm. Proszowice, woj. krakowskie patrz wczesna epoka brązu